

De litteris Sc, & Sct.

*Litteræ, Sc, tono coniuncto semper pronuncian-
da sunt, ut apud Latinos in his (Discedo, scin-
do) Sic apud nos: Sluscám, audio: Púlsce, flat.
Násci, nostri: Rovásc, tessera: Scténye, le-
ctio: Sctò, quid. Aliqui ex his postremis abij-
ciunt, s, ita, cténye, ctò.*

De litteris Ksc.

*Litteræ sic copulatæ, Ksc, uel, chsc, retinent
suum tonum, ac si essent per se, K, uel ch, &
sc; ut, in his: Miksca, Veksca,*

DE TONO ET APOSTROPHO.

Cap. IIII.

C*um sine tono, seu accentu legi perspicue
non possit, ostendendum est breuiter quo-
tuplex sit. Videtur autem necessarius esse
triplex.*

1 *Acutus, cuius hæc est notula, á; Munus
autem, & uis erit, attollere tonum syllabæ,
cui superponetur.*

2 *Grauis, cuius hæc est notula, è: Munus
verò, & uis erit, deprimere tonum syllabæ
ita ut appareat maior grauitas, ubi est hic
accen-*